

Fjarðafestivalurin farin aftur um

Høvuðsnavnið Pillar
endaðu Fjarðafestivalin
við eini góðari
rokkkonsert

Mynd: Álvur Haraldsen

**Hóast illveður, so
spældi Fjarðafesti-
valurin heilt væl av
við 2.800 gestum
leygarkvöldið og
fleiri heilt góðum
framførslum**

SAMANUMTIKIÐ

Niels Uni Dam
nielsuni@sosialurin.fo

Keldan veitir so góðar karmar, at til ber at flyta nærum alt innandura, uttan at hetta gongur nógv útyvir góðskuna, og hetta varð gjørt fríggjadagin á Fjarðafestivalinum. Tað stendur tó greitt, at áskoðaratalið ivaleyst hevði verið hægri, um sólin hevði skinið frá einum bláum himmali alt vikuskiftið í Skálabotni.

Fyri okkum, ið vanliga ikki ganga á mæti, er Fjarðafestivalurin eitt kærkomið høvi at fáa innlit í, hvat rører seg á kristiliga tónleikapallinum. Ársins Fjarðafestivalur bjóðaði okkum fleiri minniligar løtur og stórar tónleikaupplivingar, so sum framførslna hjá stjørnuskotinum Kristinu Bærandsen, ið gjørdist yndismál hjá teimumunguautografveiðu-

monnum eftir sína framførslu. Hon er ein ung kvinna, ið umframt at vera sera vøkur, syngur væl og útstrálar eitt sjálvsálit, sum fá onnur.

Credo, við sínum kontanta rokki og orkufullu framførslu vístu, at kristiligur tónleikur saktans kann sparka reyv. Heine Lützen vísti, hví hann enn er eitt av fremstu nøvnunum á kristiliga pallinum. Ungi gøtumaðurin Martin í Grund, stóð, við greiðum Nick Cave íblástri, fyri eini teirri mest serligu framførslunum á festivalinum. Fyri ikki at tosa um Petur Háberg, ið mundi standa fyri bestu framførsluni á ársins Fjarðafestivali. Alt hetta eru nøvn, ið saktans kunnu klára seg á verðsliga tónleikapallinum.

Ikki alt var gott

Tó vóru eisini fleiri bólkar, ið neyvan vóru slopnir gjøgnum góðskukrøvini hjá hinum verðsliga festivalinum. Bólkar, ið á onkran hátt settu boðskapin fremst uttan at megna at gera formin áhugaverdan. Men hetta verður altíð vandin, tá man ger ein smalan festival í einum lítlum landi.

Útlendsku nøvnini vóru av ymiskari góðsku. Høvuðsnøvnini Pillar og Jerusalem leveraðu tað, sum tey sum høvuðsnøvn áttu at gera: Góðar rokkkonsertir, ið finga fjeppararnar við. Trond Erics gjørdi eisini júst tað, ið vit kundu rokna við frá teimum, við sínum gjøgnumfærda dansband

landið. Samanumtikið var skráintó fjølbroytt og áhuga-

Illveðrið spilti

Áðrenn Fjarðafestivalin skemtaði onkur um, at festivalurin hevði breiðband uppeftir, og at hetta fór at tryggja festivalinum gott

Regnið darvaði festivalin nakað, men hóast hetta vóru 2.800 áskoðarar á Fjarðafestivali.

Mynd: Álvur Haraldsen

poppi, sum fekk fjøldina við. Munandi verri stóð til hjá svensku Charizma, ið megnaðu at tæma Keldu salin. Tað er nærliggjandi at spyrja, hví fyrirreikarnir av Fjarðafestivalinum tíma at flyta eitt tilíkt navn til

veður. Men sum veðrið skikkaði sær, kann bara staðfestast, at hesin breiðbandsveitarin, ikki velur at geva sínum viðskiftafólki nakrar sersømdir. Veðrið var av tí sera keðiligt á Fjarðafestivalinum. Tað

byrjaði væl hóskvöld. Í dýrdarveðri fór festivalurin í gongd, men av tí, at skráin øll var innandura hóskvöldið, so var veðrið ikki so týðningarmikið.

Fríggjadagin skuldi útpallurin takast í nýtslu, men nógv vindurin forðaði fyri hesum, so illa stóð til, at ein stórir stápul av hátalarum koppaði, og endin kundi verið galin, eitt av teimum 250 trygdarfólkunum mundi ligið undur, tá hátalarnir duttu. Hóast veðrið spakuliga gjørdist betur, so var ikki ráðiligt at fara út á útpallin fyrr enn leygardagin. Fríggjadagin var talið av áhoyrarum tó somikið lágt, at tað ikki var nakar trupulleiki at hýsa øllum í Kelduni.

Leygardagin var vindurin munandi minni, men ístaðin var regnið komið, og konsertirnar á stóra útpallinum gjørdust vátligar og kaldar upplivingar. Tó var áhoyraratalið hendan dagin 2.800 fólk, so tí var tað gott, at útpallurin kundi takast í nýtslu til størri konsertirnar.

Ljóðið so sum so

Ljóðið á ársins Fjarðafestivali var ikki av tí besta. Í

nærum øllum framførslunum, tók tað fleiri lög, áðrenn bólkarir byrjaðu at ljóða væl, men vanliga gjørdist ljóðið betur, sum fráleið. Serliga illa stóð til, tá Jerusalem spældu. Teir høvdu stórar tæknigar trupulleikar. Eitt nú hoyrdist bassurin als ikki undir nærum allari konsertini. Bólkurin noyddist at enda at gevast, tí at gittarin helt uppat við at ljóða. Um tað var regnið, ið var orsök til trupulleikarnar hjá Jerusalem, vita vit ikki, men tað var sera keðiligt.

Góð fyriskipan

Festivalurin tyktist annars sera væl fyrirreikaður, nakað av seinkingur vóru fríggjadagin, men hetta komst av, at stóri uttandura pallurin ikki var opin. Fyrirreikarnir dugdu væl at taka hond um teir trupulleikar, ið stóðust av veðrinum. Lukkutíð gjørdist uppmøtingin rímliga góð leygardagin, so tað er at vóna, at hesin festivalurin er komin fyri at vera.